Aruba ontvalt een musicus

Rufo is niet meer

ORANJESTAD — ,,Dank niet alleen voor wat gij voor Aruba hebt gedaan, maar ook wat gij deedt voor de Antillen alsmede het voorbeeld dat gij steeds gegeven hebt". Met deze woorden nam gouverneur drs B.M. Leito gistermiddag op de katholieke begraafplaats te Oranjestad afscheid aan het graf van de vrij plotseling op zestig-jarige leeftijd overleden Arubaanse musicus, pianist en componist Rufo Wever. De gouverneur was vergezeld van zijn adjudant, de majoor der mariniers D. Groot voor deze begrafenis naar Aruba gekomen. De wijze waarop Aruba afscheid nam en de grote belangstelling bewees weer eens dat Aruba een goed zoon verloren heeft.

Onder de velen die Rufo Wever de laatste eer bewezen bevonden zich ook waarnemend gezaghebber Frans Wernet, de gedeputeerden Daniel Leo en Nel Oduber, algemene adviseur van het bestuurscollege Betico Croes, eilandsraadsleden Jossy Croes en Watty Vos, voorzitter Kamer van Koophandel Ebby Arends en vele vrienden en bekenden, waaruit velen uit de muziekwereld onder leiding van Adyama-voorzitter Joy Kock. De stoet werd vooraf gegaan - op verzoek van de overledene om met muziek begraven te worden - door het Arubaans symphonie-orkest. In de katholieke kerk werden de laatste gebeden gezegd en de overledene herdacht door pastoor Fick. Het hoofd Bureau cultuur Hubert Booi herdacht de overledene in treffende woorden en benadrukte wat hij voor zijn geboorte-eiland betekend heeft en altijd zal blijven betekenen, ondermeer door het componeren van het Arubaanse volkslied - te samen met zijn vriend Padu Lampe - Aruba dushi terra. Dit werd tot slot van de toespraak van de heer Booi in de kerk ten gehore gebracht. Onder doodse stilte luisterde de kerk daarna naar het solo afscheidlied van Etty Toppenberg van het Trio Huesteca.

Een lied dat niet naliet diepe indruk achter te laten bij de velen.

Op de katholieke begraafplaats voerde zijn vriend Padu Lampe als eerste het woord en herdacht Rufo als een groot mens, goed Arubaan en een groot musicus en componist. Padu stelde dat Rufo altijd voor hem een stimulans is geweest in het muziekleven. Nadat de gouverneur namens de Antilliaanse gemeenschap dank had gebracht voor wat de heer Wever betekende waren het gedeputeerde Daniel Leo en MEPleider Betico Croes, die woorden van afscheid spraken.

Zij benadrukten de grote liefde van Rufo voor zijn geboorte-eiland dat hij vijftien jaar geleden reeds uitte door het Aruba dushi terra dat verleden jaar door de eilandsraad tot Arubaans volkslied werd aangewezen. Zijn nagedachtenis zal in dit volkslied en de andere muziek die hij componeerde blijven voortleven.

Tot slot speelde het Arubaanse symphonieorkest het Aruba dushi terra. Op waardige wijze heeft Aruba afscheid genomen van een groot zoon en goed mens, Rufo Wever.

Aruba neemt afscheid van Rufo Wever

ORANJESTAD — Met grote verslagenheid werd op Aruba het bericht ontvangen dat afgelopen vrijdagavond de heer Rufo Wever in het hospitaal vrij plotseling overleed. De Amigoe berichtte hierover reeds. Rufo Wever was niet alleen een groot musicus maar ook een groot en goed mens. Hij beoefende de muziek als hobby, een hobby die een groot gedeelte van zijn tijd in beslag nam, want hij was een musicus in hart en nieren.

Reeds op zesjarige leeftijd speelde hij op de handharmonika waarna hij les kreeg van een Venezolaanse dame en successievelijk de piano, saxofoon, klarinet, gitaar en cuarto leerde bespelen.

Na een ernstig autoongeluk, waarbij hij zijn linkerarm verloor, trok hij zich terug uit de artiestenwereld, maar zijn liefde voor de muziek bleek zo groot te zijn dat hij zijn handicap wist te overwinnen en voor zich zelf een kunstarm ontwierp, waarmee hij in staat was op de piano het ritme aan te geven, waarbij de rechterhand de melodie speelde en de musikale begeleiding verzorgde. Op deze wijze bereikte hij bewonderenswaardige resultaten, zodat daarna nog diverse gramofoonplaten van hem werden opgenomen.

Naast de practische beoefening van de muziek is Rufo Wever ook zeer bekend geworden als componist. Reeds op vijftienjarige leeftijd componeerde hij de nog steeds zeer populaire wals "Arubanita" waar zelfs koningin Juliana nog gedanst heeft tijdens haar officiele bezoek aan Aruba in 1955. Daarna volgden nog vele andere composities, voornamelijk walsen en tumba's die deel uitmaken van de Arubaanse folklore. Samen met zijn goede vriend Padu Lampe componeerde hij ook het Arubaanse volkslied "Aruba dushi tera".

Tenslotte, maar niet op de laatste plaats, was Rufo Wever bekend als vrijwel de enige op de Antillen die houten cylinders klaarmaakte voor het typische Antilliaanse folkloristische muziekinstrument, het "caha di orgel", oorspronkelijk afkomstig uit Italie en via Venezuela naar de Antillen gekomen.

In april 1975 werden de verdiensten van Rufo Wever koninklijk erkend door zijn benoeming tot ridder in de orde van Oranje Nassau.

In Rufo Wever verliest Aruba een groot musicus, een eenvoudig maar bijzonder goed mens, die zijn liefde voor de mensen in het algemeen en Aruba in het bijzonder in zijn composities wist weer te geven. Met zijn walsen, tumba's en volkslied zal Aruba Rufo altijd blijven herdenken.